

ΕΠΕΙΔΗ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΝΑΖΗΤΗΣΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΠΟΥ " ΤΑ
ΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΔΕΝ ΒΡΕΘΗΚΑΝ ΠΟΤΕ "

I

Το άρθρο "ΠΑΛΙΑ ΚΟΛΠΑ ΣΕ ΝΕΟ ΠΕΡΙΤΥΛΙΓΜΑ" γράφτηκε το Γενάρη του 90 και ταχυδρομήθηκε στη διεύθυνση της "Ανοιχτής Πόλης" για να δημοσιευτεί στο τεύχος 21-Φλεβάρης 90. Το γεγονός ότι η σελιδοποίηση/φωτογράφιση του τεύχους είχε ολοκληρωθεί στις 25-1-90 όχι μόνο εμπόδιζε την δημοσίευσή του αλλά μας έδωσε παράλληλα τη δυνατότητα ν' αντιληφθούμε, μετά την ανάγνωση του αφιερώματός τους στην Κοινωνική Οικολογία, ότι ένα τέτοιο κείμενο βρίσκεται σε πλήρη διάσταση με την ιδεολογία των εκδοτών και συνεργατών του εν λόγω περιοδικού.

Η κριτική των Ελλήνων Οικολόγων-Εναλλακτικών και της εκλογικής τους πρακτικής απέκρυψε τη συμφωνία των απόψεών τους με αυτές των Κοινωνικών Οικολόγων/Αριστερών Πράσινων των ΗΠΑ και επιδίωξε τη δημιουργία ψευτο-αντιθέσεων μέσα στο οικολογικό πολιτικό κίνημα. Το κείμενό μου αντίθετα κάνει σαφές ένα πράγμα: ΟΛΟΙ οι οικολόγοι (είτε είναι Μπουκτσινικοί, είτε Καραμπελικόι) είναι νεο-μυστικιστές και νεο-γραφειοκράτες διαχειριστές των τεχνικών του πολιτικού διαχωρισμού. Η βλακώδης και αντιδραστική (βλέπε το άρθρο τους για την Αραβησόβ) "ΟΙΚΟΤΟΠΙΑ" που συστήνεται "ανεπιφύλακτα" στους αναγνώστες της "Ανοιχτής Πόλης" από τους εκδότες της, δεν αποτελεί παρά το *alter ego* της δεύτερης. Όσοι εξακολουθούν εν έτει 1990 να διαφημίζουν μίνι-στάρ του θεάματος σαν τον Μπουκτσιν ή τον Τζιμοθου Λήρυ και να αγνοούν την ιστορία των τριάντα τελευταίων χρόνων δε θα κάνουν τίποτα καλύτερο από το να την επαναλάβουν. Κι αυτή τη φορά θα είναι η φάρσα ακρότητη. Η ομάδα Black Mask και ο Emmett Grogan των Diggers αποκάλυψαν τον Τζιμοθου Λήρυ ήδη από το 1967* και οι αμερικάνοι σιτουασιονιστές είχαν ολοκληρώσει την κριτική τους στον Μπουκτσινισμό ήδη το 1972.

* Είναι κρέμα που στην ελληνική έκδοση της "ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΕΚΣΤΑΣΗΣ" δε συμπεριλαμβάνεται το κομμάτι του βιβλίου με τίτλο "Ecstasy Attacked - Ecstasy Defended" (1963) που θα έλυσε πολλές από τις απορίες των Ελλήνων αναγνωστών γύρω από το ρόλο αυτού του απατεώνα πολιτικού. Σ' αυτό το κείμενο ο αρχιερέας Λήρυ, μην έχοντας τίποτα να ζηλέψει από τους φανατικούς ψυχιάτρους-υποστηρικτές της λοβοτομής και του χαπακώματος, παρουσιάζει με ενθουσιασμό ένα κατάλογο "ανώμαλων" ατόμων που "ευνοήθηκαν" από τη χρήση του LSD. Ανάμεσά τους βρίσκουμε φυλακισμένους "εγκληματίες" που ανέπτυξαν την "υπευθυνότητα" και τον "αυτοέλεγχό" τους "διαταραγμένους έφηβους" πάνω στους οποίους κάθε άλλη "θεραπευτική" αγωγή είχε αποτύχει, καθώς και "νευρωτικούς" που παρουσίασαν "αυξημένη αποδοτικότητα στην εργασία τους"! Είναι κανείς που θέλει να προσθέσει κάτι για το σκοπό των εργαστηριακών ερευνών στο Χάρβαρντ, τις "θαυματουργές ουσίες" και τον παλιόφιλο-ευνοούμενο του αμερικάνικου Κράτους

Η ιστορία δεν έκανε τίποτα άλλο από το να επιβεβαιώσει τις ανωτέρω κριτικές. Το "ΠΑΛΙΑ ΚΟΛΠΑ ΣΕ ΝΕΟ ΠΕΡΙΤΥΛΙΓΜΑ" δε θάχε λώγω δημοσίευσης αν αυτοί που ισχυρίζονται ότι επιβιώνουν πληροφορημένοι για την εποχή τους μπορούσαν επιπροσθέτως να το αποδείξουν.

2

Όσον αφορά δε το Μπουκτσινισμό είμαι διατεθειμένος-λόγω προσωπικής πείρας-να εξηγήσω την κενότητα του λόγου του:

Συμμετείχα από το 1983 ως το 1986 στην "ΟΜΑΔΑ ΑΝΑΡΧΟΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ", ένα ανθρώπινο σχήμα που προσπάθησε να εφαρμόσει στην πράξη την Μπουκτσινική αναρχοκομμουνιστική ιδεολογία, έτσι όπως αυτή εκφράζεται στο "Άκου Μαρξιστή" και το "Αυθορμητισμός και οργάνωση". Σ' αυτά τα κείμενα πιστέψαμε ότι βρισκόταν η επαναστατική αλήθεια που αποφύγαμε να αναζητήσουμε στις αντιφάσεις της καθημερινής μας ζωής. Προσπαθήσαμε να στήσουμε μια "ομάδα συγγένειας" που σκοπός της δε θαταν "να κάνει την επανάσταση αλλά να δημιουργήσει επαναστάτες" μέσα και έξω από αυτήν. Η αναρχομπολσεβίκικη αυτή τακτική στηρίχτηκε κυρίως πάνω στην καθαρότητα της οργανωτικής μορφής που επιλέξαμε και στη διακήρυξη περί "διάφανων σχέσεων" εντός αυτής της οργάνωσης. Η προσπάθεια έπεσε φυσικά στο κενό όχι επειδή τα συγκεκριμένα άτομα δε βρισκόταν στο ύψος της ιδεολογίας(!), όπως ισχυρίστηκαν αργότερα μερικά από τα πρώην μέλη, αλλά αντίθετα επειδή ενστερνιστήκαμε απόψεις που ήταν εντελώς ανιστορικές και φαρμαλιστικές και έτσι δε ξεκαθάρισαμε ποτέ το περιεχόμενο αυτών των "διάφανων σχέσεων" που επιδιώκαμε. Αντί για τη διάφανη επικοινωνία που εμπεριέχει την ίδια της την κριτική, προτιμήσαμε, κατά το Μπουκτσινικό πρότυπο, την κλειστή αδελφότητα ομοϊδεατών. Αντί ν' αποτολμούμε συγκεκριμένες πειραματικές δραστηριότητες που θ' αποσκοπούσαν στην ικανοποίηση επιθυμιών και ανάγκων μας και θα επιζητούσαν ταυτόχρονα τη σύνδεσή τους με κάθε ριζοσπαστική κίνηση στη κοινωνία μας, επιδοθήκαμε στην άχρηστη προπαγάνδη κοινότυπων αληθειών περί εξουσίας, κυριαρχίας, ελευθερίας κ.λ.π. Αλήθειες που με την πάροδο του χρόνου αποδείχτηκαν αυτοκαταναλωμένα ψέμματα αφού στερούνταν οποιασδήποτε πρακτικής εφαρμογής.

Τέλος πάντων, η ομάδα διέλυσε, ο καιρός πέρασε και κάποιοι από μας έμαθαν ότι ο παλιός ακουσιός μας ινστρούχτορας εξ αποστάσεως, που, σημειωτέον, δεν είχε ποτέ παρουσιάσει σε κείμενό του κάποια συγκεκριμένη "αναρχοκομμουνιστική" δραστηριότητα του, πέρασε από τον χωρίς αντίκρουσμα αναρχο-μπολσεβίκισμό στην εκλογική πολιτική αρένα και στην ιδέα της ανάπτυξης μιας ιντελλιγέντσιας ξεχωριστής σαν σώμα από το "κίνημα".

Η θεωρία αυτής της ιντελλιγέντσιας, Μια ηθικιστική διαλεκτική της φύσης. Η πρακτική της, Μια ακόμη σοσιαλδημοκρατική τακτική.

Καλά κρασιά!

LaBenaip 3-90